

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation

Sf. Rozar – 12:00 pm – Holy Rozary

Sfânta Liturghie – 12:30 pm – Divine Liturgy

Duminica a 5-a a Sfințelor Paști

a Samarinenței

Fifth Paschal Sunday

Sunday of the Samaritan Woman

19 Mai / May 2019, Glas / Tone 4

La Antifonul 3: Pe maica ta, Hristoase, care cu trup, mai presus de fire te-a născut, și Fecioara nestrucată cu adevărat și după naștere a rămas, pe aceasta o aducem către tine spre rugăciune, Stăpâne mult milostive: dăruiește iertare de greșeli celor ce-ți strigă ție totdeauna: pomenește-ne și pe noi întru împărăția ta.

Tropar (26): Predicarea învierii cea luminată, înțelegându-o de la îngeri învățăcelele Domnului, și lepădând neascultarea strămoșilor, Apostolilor laudându-se au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-sa Dumnezeu, Hristos dăruind lumii mare îndurare.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: Mântuitorul și Răscumpărătorul meu din mormânt, ca un Dumnezeu, a înviat din legături pe pământeni, și porțile iadului le-a zdrobit, și ca un Stăpânitor a înviat a treia zi.

At 3rd Antiphon: Most merciful Lord, we offer your mother to You in prayer, who untouched gave You birth and remained an undefiled virgin, truly, even after birth: grant forgiveness of sins to those who always cry out to You: Remember us also in Your kingdom.

Troparion: Having learned the joyful proclamation of the Resurrection from the angel, and having cast off the ancestral condemnation, the women disciples of the Lord spoke to the apostles exultantly: Death is despoiled and Christ God is risen, granting to the world great mercy.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: My Savior and Redeemer has, as God, raised up the earthborn from the grave and from their fetters, and He has broken the gates of Hades, and, as Master, hath risen on the third day.

Prokimenon: **How** countless are your works, O Lord, all of them made so wisely! (Ps. 104, 24)

Verse: **Bless** the Lord, my soul, O Lord, my God, how great you are! (Ps. 104, 1)

Epistle: **A** reading from the Acts of the Apostles: (11, 19-30)

In those days, those who had scattered because of the persecution that arose over Stephen travelled as far as Phoenicia and Cyprus and Antioch, but they proclaimed the message only to Jews. Some of them, however, who came from Cyprus and Cyrene, went to Antioch where they started preaching also to the Greeks, proclaiming the good news of the Lord Jesus to them. The Lord helped them, and a great number believed and were converted to the Lord. The news of them came to the ears of the church in Jerusalem and they sent Barnabas out to Antioch. There he was glad to see for himself that God had given grace, and he urged them all to remain faithful to the Lord with heartfelt devotion; for he was a good man, filled with the Holy Spirit and with faith. And a large number of people were won over to the Lord. Barnabas then left for Tarsus to look for Saul, and when he found him he brought him to Antioch. And it happened that they stayed together in that church a whole year, instructing a large number of people. It was at Antioch that the disciples were first called "Christians". While they were there some prophets came down to Antioch from Jerusalem, and one of them whose name was Agabus, seized by the Spirit, stood up and predicted that a severe and universal famine was going to happen. This in fact happened while Claudius was emperor. The disciples decided to send relief, each to contribute what he could afford, to the brothers living in Judea. They did this and delivered their contributions to the elders through the agency of Barnabas and Saul.

Gospel: **John 4, 5-42**

At that time, Jesus had to pass through Samaria, and on the way he came to the Samaritan town called Sychar near the land that Jacob gave to his son Joseph. Jacob's well was there and Jesus, tired by the journey, sat down by the well. It was about the sixth hour. When a Samaritan woman came to draw water, Jesus said to her, "Give me something to drink." His disciples had gone into the town to buy food. The Samaritan woman said to him, "You are a Jew. How is it that you ask me, a Samaritan, for something to drink?", Jews, of course, do not associate with Samaritans. Jesus replied to her: If you only knew what God is offering and who it is that is saying to you, "Give me something to drink," you would have been the one to ask, and he would have given you living water. "You have no bucket, sir," she answered, "and the well is deep: how do you get this living water? Are you a greater man than our father Jacob, who gave us this well and drank from it himself with his sons and his cattle?" Jesus replied: Whoever drinks this water will be thirsty again; but no one who drinks the water that I shall give will ever be thirsty again: the water that I shall give will become a spring of water within, welling up for eternal life. "Sir," said the woman, "give me some of that water, so that I may never be thirsty or come here again to draw water." "Go and call your husband," said Jesus to her, "and come back here." The woman answered, "I have no husband." Jesus said to her, "You are right to say, 'I have no husband'; for although you have had five, the one you now have is not your husband. You spoke the truth there." "I see you are a prophet, sir," said the woman. "Our fathers worshipped on this mountain, though you say that Jerusalem is the place where one ought to worship." Jesus said: Believe me, woman, the hour is coming when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem. You worship what you do not know; we worship what we do know; for salvation comes from the Jews. But the hour is coming, indeed is already here, when true worshippers will worship the Father in spirit and truth: that is the kind of worshipper the Father seeks. God is spirit, and those who worship must worship in spirit and truth. The woman said to him, "I know that Messiah, that is, Christ, is coming; and when he comes he will explain everything." Jesus said, "That is who I am, I who speak to you." At this point his disciples returned and were surprised to find him speaking to a woman, though none of them asked, "What do you want from her?" or, "What are you talking to her about?" The woman put down her water jar and hurried back to the town to tell the people, "Come and see a man who has told me everything I have done; could this be the Christ?" This brought people out of the town and they made their way towards him. Meanwhile, the disciples were urging him, "Rabbi, do have something to eat"; but he said, "I have food to eat that you do not know about." So the disciples said to one another, "Has someone brought him food?" But Jesus said: My food is to do the will of the one who sent me, and to complete his work. Do you not have a saying: Four months and then the harvest? Well, I tell you, look around you, look at the fields; already they are white, ready for harvest! Already the reaper is being paid his wages, already he is bringing in the grain for eternal life, so that sower and reaper can rejoice together. For here the proverb holds true: one sows, another reaps; I sent you to reap a harvest you have not laboured for. Others have laboured for it; and you have come into the rewards of their labour. Many Samaritans of that town believed in him on the strength of the woman's words of testimony, "He told me everything I have done." So, when the Samaritans came up to him, they begged him to stay with them. He stayed for two days, and many more came to believe on the strength of the words he spoke to them; and they said to the woman, "Now we believe no longer because of what you told us; we have heard him ourselves and we know that he is indeed the Saviour of the world."

Priceasna: (68) **Ridica-voi ochii mei la ceruri, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Dumnezeu, cel ce a făcut cerul și pământul. Aliluia.**

Communion Hymn: **I will lift up my eyes to the heavens, from where my help shall come. My help is from the Lord, who made heaven and earth. Alleluia.**

81. Vino Isuse în inima mea,

Vino Isuse în inima mea,
Vino căci ea te dorește.
Înflăcăreaz-o cu dragostea ta
Și foamea i-o potolește.

Cred că ești, Doamne pe sfântul altar,
Ziua și noaptea de față.
Tu ești izvor de tărie și har,
Pâine ce-mi dă mie viață.

Doamne, pe tine vreau să te primesc,
Tu ești supremul meu bine;
Dar sunt nevrednic și nu îndrăznesc
Să mă apropii de tine.

Doamne, te rog, să mă învrednicești
De taina dumnezeiască;
Trupul și sufletul să mi-l sfințești
Cu a ta pâine cerească.

Vino în sufletul meu, așadar,
El locuință să-ți fie;
Doamne, într-nsul să-ți faci sfânt altar
Ți-l dăruiesc pe vecie.

Doamne, și-n ceasul din urmă să vii,
Să mă-ntărești în durere;
În taina-aceasta tu iarăși să fii,
Singura mea mângâiere.

Hristos din morți a înviat,

1. Hristos din morți a înviat,
Hristos a înviat !
Și lumea-ntreag-a mângâiat.
Adevarat a înviat !
2. Și dacă El n-ar fi venit,
Hristos a înviat !
Nici lumea n-ar fi mântuit
Adevarat a înviat !
3. Hristos din morți a înviat,
Hristos a înviat !
În veci să fie laudat.
Adevarat a înviat !
4. Fă ca din moarte să-nviem,
Hristos a înviat !
De Tine să ne apropiem.
Adevarat a înviat !

Scurtă biografie a Episcopului Alexandru Rusu

Episcopul Alexandru Rusu

Fiu al lui Vasile, preot greco-catolic, și al Rozaliei Sabo, s-a născut la 22.11.1884 la Șăulia de Câmpie (azi în jud. Mureș), într-o familie cu 12 copii; a primit botezul și mirul două zile mai târziu, la 24 noiembrie. A urmat școala elementară și secundară la Bistrița, apoi la Târgu Mureș și în final la Blaj, unde și-a luat examenul de maturitate în 1903; a fost apoi trimis ca seminarist al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Făgăraș la Seminarul Central din Budapesta, unde a luat doctoratul în teologie în 1910.

Hirotonit preot în același an la Blaj, a fost numit profesor de teologie și director al ziarului Unirea; în 1923, a fost numit canonic al Capitlului mitropolitan. Între 1925 și 1930, a fost rectorul Academiei Teologice din Blaj.

La 30.01.1931 a fost consacrat episcop al noii Eparhii greco-catolice de Maramureș. În 1946 a fost ales de Sinodul electoral din Blaj ca prim candidat pentru funcția de mitropolit. Papa Pius al XII-lea și-a dat acordul pentru numire, dar regimul comunist s-a opus, în intenția evidentă de a dezorganiza Biserica Română Unită.

fost arestat în dimineața zilei de 29.10.1948, odată cu ceilalți episcopi greco-catolici, în cadrul prigoanei comuniste care a suprimat Biserica Română Unită. Între 1950 și 1954 a fost încarcerat la închisoarea din Sighet, împreună cu ceilalți episcopi greco-catolici.

După așa-zisa eliberare din închisoare la 4.01.1955, ce a avut loc cu ocazia unei scurte

perioade de „destalinizare” (1955-1956), a fost plasat în Domiciliu Obligatoriu (D.O.) împreună cu ceilalți doi episcopi supraviețuitori ai Sighetului (PS Ioan Bălan și PS Iuliu Hossu), la mănăstirea Curtea de Argeș, apoi la mănăstirea Ciorogârla, iar la 13.08.1956 a fost transferat singur în D.O. la mănăstirea Cocos.

A fost rearestat la 30.12.1956. După un proces stalinist la Tribunalul Militar al Regiunii a III-a Militare Cluj, a fost condamnat la închisoare pe viață, sub acuzația de înaltă trădare.

Cei trei episcopi supraviețuitori ai Sighetului susținuseră împreună reorganizarea în clandestinitate a Bisericii Greco-Catolice și îi încurajaseră pe credincioșii greco-catolici să se manifeste pentru a convinge autoritățile de existența lor. În acest context, decizia de condamnare pe viață episcopului Rusu a fost luată pentru a teroriza populația greco-catolică și pe ceilalți doi episcopi rămași în D.O.

(PS Ioan Bălan și PS Iuliu Hossu). Timp de șase ani și jumătate PS Rusu a trecut prin închisori cu regim foarte dur (Gherla, Pitești, Dej). În urma condițiilor de acolo (lipsă de apă, de aer, miros, alimentație precară, statul în picioare, pedepse, frig, lipsă totală de igienă), a murit de septicemie la 9.05.1963, în „spitalul” închisorii de la Gherla.

A fost înmormântat în cimitirul închisorii, iar mormântul său nu a putut fi identificat până astăzi.

